

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
8:10	6:29	אלעד
8:12	6:19	בית שמש
8:10	6:37	בני ברק
8:10	6:30	חיפה
8:08	6:27	טבריה
8:08	6:15	יבנאל
8:09	6:20	ירושלים
8:10	6:27	מודיעין עילית
8:08	6:25	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

המולד יהיה: שבת בבוקר בשעה 17 דקות ו 1 חלק | ראש חודש ניסן יהיה ביום הראשון

שעה 14, גליון 26 (694)

פרשת פקודי, שבת החודש, עברכים חודש ניסן, שנת תשפ"ה לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: ישעיה ד-ה' | בבלי: סנהדרין ק"ב | ירושלמי: מועד קטן ט"ו | תוספתא: יבמות ו' | רמב"ם: כלים כ"ב

מוהרא"ש מספר

שבת החודש

בהגיע שבת החדש, כבר מברכים ראש חודש ניסן ראוי לאדם להתעורר מאד למדת ההתחדשות – להתחדש מאד בעבודת השם יתברך.

ולחיות כבריה חדשה ממש, הינו לשכח כל העבר שלו ולעשות התחלה חדשה, כי כל הענין של חודש ניסן היא מדת ההתחדשות, הפסוק אומר על חודש ניסן: "החדש הזה לכם ראש 'חדשים' ראשון הוא לכם לחדשי השנה", ונזכרת שלש פעמים תבת "חדש" בפסוק אחד, להורות על מדת ההתחדשות, כי דבר המזכיר שלש פעמים הוא 'חזקה', עכשו זה הזמן הנכון להתחדש.

מדת ההתחדשות שיכת בכל יום ויום, ואינה מצמצמת לשום זמן מסים, וכמו שאמר רבנו (ליקוטי מוה"ר) <<<<

מילה של התחזקות

חלישות הדעת שלכם מגיעה מזה שאתם מסתכלים על אחרים וכו'. כמה שאני בוחב לכם וכמה שאני מדבר אליכם שתסתכלו על החיים היפים שיש לכם – אתם נופלים בחזרה ואתם מסתכלים על פלוני ואלמוני, על האחים והאחיות שלכם ועל אחרים, וזה מפיל אתכם כל כך לעצבות וחלישות הדעת.

תפסיקו להסתכל על אחרים, תתחילו לחיות כמו התם שאמר (ספורי מעשיות מעשה ט', מחכם ותם): "מה קשור הענין של השני אלי? מה קשורים החיים שלו אלי? זה מעשה שלו, וזה מעשה שלי", וכך היו לו חיים שמחים יותר מהחכם. אצל נשים יש יותר את הענין של להסתכל על אחרים, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (מגילה יג'): "אין אשה מתקנאה אלא בירך חברתה", אשה יוצאת מהכלים על ידי שהיא מסתכלת על חברותיה; אבל רבנו למד אותנו את הדרך של התם, לחפש את הטוב בעצמנו, לא להסתכל על אחרים, שלא יענינו אותו מה קורה אצל אחרים, ואפילו ברוחניות, בשרואים שאחרים מצליחים, אחרים עושים כך, אחרים עושים טוב יותר – צריכים לזכור 'זה מעשה שלו, וזה מעשה שלי', רבנו למד אותנו את הענין של תפילה והתבודדות, לדבר ולשוחח עם השם יתברך, עוד מילה לומר להשם יתברך, עוד תודה לתת להשם יתברך; זו עבודת השם, לא להסתכל על אחרים ולחפש לתקות את השני.

אם תפסיקו להסתכל על אחרים לא יהיה לכם יותר פרוור של חלישות הדעת, ותמיד תהיו בשמחה.

(עצתו אמונה ויקהל תשפ"ה)

ווארט על הפרשה

פי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם, ענן של הקדוש ברוך הוא היה שורה על המשכן.

רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קט"ו) על הפסוק (שמות כ', ז') ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים, אם אדם עסוק כל היום בשטויות, הוא לא מתנהג פראוי, ויום אחד תופסת אותו התעוררות והוא רוצה להיות יהודי כשר, הוא לא יתחיל מיד להרגיש את השם יתברך, כי מדת הדין מקטרגת עליו, ולא נותנת לו להגיע מיד לכל הדברים הטובים, ולכן שמים לו מניעות ומכשולים, כדי שהוא לא יוכל להגיע כל כך בקלות אל השם יתברך, אבל השם יתברך מרחם על האדם, ולכן הוא מסתתר בתוך המניעות. אם יש לאדם את השכל הנכון, הוא יכול למצא את השם יתברך בתוך המניעות. אבל אם אין לאדם שכל, אז הוא נבהל, הוא חשב שמיד כשהוא יקח את עצמו לידיים, הכל ילך לו טוב ובקלות, ובגנותים הוא רואה שהכל חשוף וכבוי, והוא עוזב את דרכיו הטובות.

בזה מפרש רבנו את הפסוק, כשהיהודים ראו את הענן החשוף והערפל שמסובב את הר סיני, ויעמדו מרחוק, היהודים הפשוטים עמדו מרחוק, הם פחדו לגשת, אבל ומשה, שזה הדעת והשכל של הצדיק, כאשר יהודי לוקח את השכל מהצדיק, נגש אל הערפל, הוא דוקא כן נכנס לערפל, כי הוא יודע, אשר שם האלוקים, ששם מסתתר הקדוש ברוך הוא בעצמו.

זהו סוד אדיר שרבנו גלה לנו, שעם זה היהודי יכול להתגבר על כל הקשיים, ואף פעם לא להתנאש מלהתקרב אל הקדוש ברוך הוא, מלהיות יהודי כשר. אפלו שעברו עליו כל סוגי הקשיים, הוא נפל לדברים רעים, הוא עסוק רק בשטויות, הוא תמיד יכול לקחת את עצמו בידיים ולחזר בתשובה, ואפלו שבהתחלה ילך לו קשה, הוא צריך לדעת שזה רק נסיון, זה רק ערפל, אבל האמת היא שהקדוש ברוך הוא אתו, הקדוש ברוך הוא רוצה לקרב אותו, ואם הוא יתגבר לעבר בערפל החשוף, הוא יצליח מאד יפה והוא יתפך להיות יהודי כשר.

יתכן שזה מרמז בפסוק בפרשת השבוע, פי ענן ה' על המשכן, המשכן הרי היה המקום שהשכינה שורה בו, משם זרח אורו של הקדוש ברוך הוא על כל העולם, אבל היה ענן מעליו, כי כך זה תמיד הולך, לפני שרוצים להגיע לדברים קדושים וטובים, צריכים קדם לעבר ענן חשוף, אבל צריכים לזכור ואש תהיה לילה בו, אפלו כשליילה וחשוף, אבל האש של הקדוש ברוך הוא תמיד בווערת בפנים, צריכים רק להתגבר על המניעות, כי הקדוש ברוך הוא תמיד נמצא עם כל יהודי, לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם, לכל מקום שהיהודי נוסע, בכל דרך שהוא הלך עד עכשו, תמיד יש עבורו דרך לחזר אל השם יתברך.

(תוך הנחל פקודי תשס"ה)

תעזור להכניס את הפסח בבית

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת פקודי, כ"ו אדר, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... גרו יאיר

תעזור להכניס את הפסח בבית, תעזור לאשתך, בעקר תתן לה מלים טובות ותקשיב לה, כי זה מה שנותן פח לאישה, כשהיא מרגישה שהבעל מקשיב לה ומחשיב אותה.

ראה בימים אלו להתחזק בשמחה, אל תחפש חומרות, אל תחפש חכמות, תחפש איך אתה יכול להיות יותר בשמחה, כי רבנו היה מאד נגד חומרות (עיין שיחות הר"ן, סימן רלה), כי חכמינו זכרונם לברכה אומרים (עבודת צרה ג): "אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריותיו", עוד אומרים חכמינו הקדושים (ברכות כה): "לא נתנה תורה למלאכי השרת", הקדוש ברוך הוא לא נתן את התורה למלאכים אלא לנו אנשים באפן שאנחנו יכולים לקיים אותה; זה לגבי סתם חומרות, אבל אפילו על מה שמובא מהקדמונים (עיין בספר תרדים, פרק סא) שכל יהודי יקח מצוה שבה הוא מאד יקפיד ויחמיר בכל ההדורים וכו', כפי שרואים בגמרא (שבת קיח): "אביך במאי זהיר טפי' וכו'", בכל זאת אומר רבנו שאין הכוונה שהאדם יכניס במצוה חומרות של שטות, שגעון ומרה שחורה, הכוונה היא רק שיקח מצוה אחת שבמצוה הזו ידקדק בלי חומרות של שטות. הלואי שנזכה לקיים כל מה שהשם יתברך אומר בתורה בפשיטות, כי עיקר היהדות הוא תמימות ופשיטות, לשמוח עם התורה והמצוות; עיין שם.

אפילו לגבי חומרות בפסח רבנו לא סבר שיקפידו על חומרות שמביאות למרה שחורה; רבנו ספר שבצעירותו כשעדין לא ידע כמה החמרות מזיקות וכו' הוא גם נפל בזה, כשהגיע חג הפסח הוא לא ידע מה לעשות; כל פעם היו עולים על דעתו חומרות עוד ועוד חומרות, עד שפעם חשב לעצמו: "מה עושים כדי שיהיו מים נקיים לפסח, איך אוכל לשמור שיהיו לו מים נקיים לפסח בלי חשש חמץ? אז היה הסדר שהיו שואבים מים לכל הפסח, אבל רבנו חשב שזה לא כל כך ראוי כי אי אפשר לשמור על המים כל ימי הפסח שלא יגיע לשם משהו חמץ, עד שרבנו חשב שהמים הכי טובים יהיו מי מעין, כי מי מעין נובעים ויוצאים מים חדשים בכל עת בלי שום חשש חמץ, אבל במקום שרבנו היה גר לא היה מעין, וחשב לנסע עם משפחתו לחג הפסח למקום שיש בו מעין, כל כך גדולות היו החמרות של רבנו לפסח; ורבינו סיים: "אבל ברוך השם שהיום איני צריך חומרות, היום אני יודע שהקדוש ברוך הוא נתן את התורה לבני אדם ולא למלאכים, היום אני שמח עם המצוות בעצמו".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה פקודי תשפ"ה)

חלק א' סימן רסא): "כלל גדול בכל חיי האדם שצריכים ממש בכל יום להתחיל מחדש", אף על פי כן מפרשת החדש דיקא, נמשך הכח לאדם לחדש עצמו בכל יום ויום, ולא לבלבל עצמו מן העבר שלו, ולא לדאג על העתיד, רק לחיות רק עם היום הזה, ולהיות תמיד בעיניו כבונה חדשה.

ולכן בשעת קריאת פרשת החדש - ראוי לכל אדם להתעורר מאד למדת ההתחדשות הזאת, ולבקש הרבה מהקדוש ברוך הוא שיזכה לקבע בלבו את מדת ההתחדשות, עד שיהיה הכח בידו לחדש עצמו בכל עת ממש, ולא יתבלבל כלל מכל מה שעובר עליו, ואז יצא ידי קריאת 'פרשת החדש' כראוי.

וכל ראשון לחדש נקרא "ראש חדש" על שם מדת התחדשות, כי הקדוש ברוך הוא נתן ראשי חדשים לעמו ישראל, למנות בהם ימות השנה כפי חדשי הלבנה, כדי שיתחדשו נשמות ישראל בכל עת כמו טבע הלבנה, המתחדשת בכל חדש, והולכת ומתגדלת עד אמצע החדש, ואחר כך הולכת ומתמעטת, עד שבאה לתכלית המעוט, ואז דיקא נולדת עוד הפעם מחדש, ומתחיל חדש חדש.

תמיד להתחיל מחדש

על כן אנחנו חוגגים את יום הולדת רבנו בראש חדש ניסן, כי כל ענינו של רבנו ז"ל הוא ענין התחדשות, להתחיל "מעכשיו" להיות כבונה חדשה ממש.

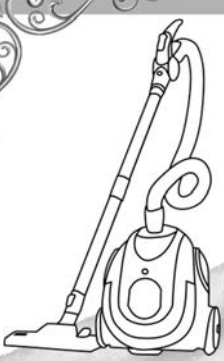
וכמו שהיה רגיל רבנו לעשות עוד מימי צעירותו, שהיה עושה הרבה התחלות ביום אחד ממש (שבחי הר"ן סימן ו). ורבנו פעם אמר (חיי מוהר"ן סימן רמז): "חדוש" כמוני לא היה בעולם, ואחד מן הפרושים שאמרנו אנשי שלומינו על זה הוא, "חדוש" כמוני, להתחדש תמיד בכל עת, כמוני, לא היה בעולם, כי רבנו ז"ל היה חדוש נורא בענין זה, ואחר כל ההשגות הגבוהות שזכה להשיג, היה בוכה לפני השם יתברך ואומר, "איך זוכים להיות יהודי..." כאלו עדין לא התחיל להשיג שום דבר כלל, ומדה זאת הוריש לנו רבנו ז"ל, להתחדש תמיד בכל עת, ולכן מתאים מאד יום הולדת רבנו ז"ל ליום ראש חדש ניסן, כי אז מאירה מאד מדת ההתחדשות. אחת מן ההתחדשויות שצריכים ביום ראש חדש ניסן, היא בענין תפלה והתבודדות, וכמו שאמר רבנו בפרוש (שיחות הר"ן סימן עב וסימן צח), שבחרף כל העשבים וכל הצמחים כלם מתים, כי בטל כחם בחרף, והם אז בבחינת מיתה, וכשבא הקיץ כלם מתעוררים וחיים, ואז טוב ויפה כשיוצאים לשוח בשדה, 'שיחה - זו תפלה' (ברכות כו ע"ב), ועוסקים בתחנה לחיות אז ולצמח, כלם נכספים ונכללים בתוך תפלתו ושיחתו.

כל אלו מאנשי שלומנו שזכו לקבע בעצמם מדת ההתחדשות, והיו בעינינו כבונה חדשה בכל יום, זכו להצליח בחייהם מאד, וזכו לקבל את למודי רבנו באפן אחר לגמרי, כי המדה של התחדשות היא מדה המחזקת ומעודדת כל עבודה ועבודה שאדם עושה בעבודת השם יתברך, כגון למוד תורה הקדושה, כשאדם זוכה למדת ההתחדשות, ולומד בכל יום בחשק חדש כאלו לא למד כלל מעולם, זה נותן בו פח עצום ללמד הרבה בכל יום כפי העת והזמן, ושומר אותו מלהתבלבל ממה שלא למד עד עכשיו, או ממה שצריך ללמד למחר, כי מדת ההתחדשות עושה אותו כבונה חדשה, וגורמת לו להחיות עצמו בכל מה שזוכה ללמד היום כמוצא שלל רב.

וכן בעבודת התפלה, כשאדם זוכה למדת ההתחדשות, אזי אינו מבלבל עצמו כלל ממה שלא התפלל מקדם כראוי, או מדאגה שלא יתפלל תפלה הבאה כראוי, רק מחיה עצמו עם התפלה שהוא עוסק בו עכשו, ומשתדל בכל הכחות לקשר מחו אל דבורי פיו, ולהרגיש נעימות ומתיקות בדבורי התפלה, וביותר בתפלת ההתבודדות, מדת ההתחדשות הוא עקר גדול מאד, שיאמר בפה מלא בשעת התבודדות: "רבנו של עולם, אני מתחיל מעכשו להיות איש פשוט", וכן לעשות התחלה חדשה בכל פעם שמתבודד עמו יתברך, וכמו שאמר רבנו (חיי מוהר"ן סימן תל"ו), שטוב שיאמר האדם בשעת ההתבודדות, כשמתבודד בינו לבין קונו: "היום אני מתחיל לדבק בך", כי ממה-נפשך, אם היה מקדם טוב - עכשו יהיה טוב יותר, ואם חס ושלום, מקדם לא היה טוב, בודאי צריך ומכרח לעשות התחלה חדשה. וכן הוא לגבי כל עבודה ועבודה בעבודת השם יתברך, מדת ההתחדשות נותנת פח עצום להצליח באותה העבודה בהצלחה מיחדת, ולכן ראוי להתחדש אפלו כמה פעמים באותו היום, וכמו שהעיד רבנו על עצמו (שבחי הר"ן סימן ו), שהיה רגיל להתחיל בכל פעם מחדש, ואפילו כשנפל ממדרגתו לפעמים, לא היה מיאש עצמו בשביל זה, רק אמר שיתחיל מחדש כאלו לא התחיל עדין כלל להפגס בעבודתו יתברך, רק עתה הוא מתחיל מחדש, וכן בכל פעם ופעם תמיד היה רגיל להתחיל מחדש, והיו לו כמה התחלות ביום אחד, שגם ביום אחד לפעמים נפל מעבודתו, והיה מתחיל מחדש וכן כמה פעמים ביום אחד.

וכל אלו שקימו, הלכה למעשה את עצת רבנו ז"ל זו, וקבעו בנפשם מדת ההתחדשות - גדלו מאד בעבודת השם יתברך, הצליחו וגם עשו פרי - לקרב אחרים אל עבודתו יתברך, כי היו בעיניהם תמיד כבונה חדשה ממש, אשרי הלוקח התעוררות חדשה מפרשת החדש - לחדש עצמו בכל עת, כי אז תקבע מדה זאת בלבו לכל השנה כלה.

(שיחות מוהרא"ש ערך פרשת החודש - חודש ניסן)

האם מתר להתבודד, תוך כדי עבודות הבית?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

האם מתר להתבודד, לדבר עם השם, לספר את אשר על הלב, תוך כדי עבודות הבית, כגון שטיפת הרצפה, שטיפת כלים, ושאר עבודות הבית? יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך יום א' פְּרַשַׁת פְּקוּדֵי, כ"ג אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

בנדאי שאפשר להתבודד בזמן שמנקים את הבית וכו', הרי זה מה שרבנו רצה, שכל היום, מהבקר עד הלילה עד שהולכים לישון - שנתבודד, נשוחח ונשפף את הלב אל השם יתברך.

רבנו אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן צו): "שרצונו שיהיה לנו כל היום כלו התבודדות, ולבלות כל היום על זה, אך לאו כל אדם יכול לקיים זאת, על בן בהכרח לצוות להם שיהיה להם על כל פנים איזה שעה התבודדות, כי גם זה טוב מאד, אבל מי שלבו חזק בה', ורוצה לקבל עליו על עבודתו יתברך באמת, רצונו שיהיה לו כל היום התבודדות". והזכיר את מאמר חכמינו זכרונם לברכה (ברכות כא): 'ולנאי שיתפיל אדם כל היום כלו', ומוהרא"ש מסביר, איך יתכן דבר כזה שאדם יתבודד כל היום? הרי צריכים לאכול, וללכת לסדורים וכו', וללמוד ולהתפיל, איך שיקר להתבודד כל היום? אומר מוהרא"ש, כשעובדים - מתבודדים בשעת העבודה, וכשאוכלים - מתבודדים בשעת האכילה, אומרים להשם יתברך - מתי שרק יכולים - עוד מילה ועוד מילה, וכך גם כשהולכים ובאים וכשלומדים, הכל הולך ביחד עם התבודדות, מנענעים את השפתיים, מדברים אל השם יתברך, כך אפשר לעשות לקיים את רצון רבנו, להתבודד כל היום.

אשר יד שבוזמן נקיון הבית ושטיפת הכלים - אמה מדבר אל השם יתברך ואמה שר אל השם יתברך, זה ביא אותך לדרגות הכי גבוהות. כפי שרבנו אמר (שיחות הר"ן, סימן קנד): "שדבר עם פמה צדיקים גדולים, ואמרו שלא הגיעו למדרגתם, כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו", הם דברו הרבה אל השם יתברך בפשיטות ושוחחו עם השם יתברך, "ועל ידי זה הגיעו למה שהגיעו, אשרי להם".

השם יעזר שתצלית בכל הענינים.

תרסט.

אחר כמה ימים כתב רבנו ז"ל מכתב כללי לכלל אנשי שלומנו. ונעתקו מזה העתקות רבות ונשלחו לכל אנשי שלומנו בכל מקומות מושבותיהם.

וזה נסח המכתב:

מהודענא לכל אנשי שלומנו, כי קצתי ביישבת ברסלב מגדל הצרות והרפתקאות, דערו עלי (שפאו עלי), ועכשו אהיה מתהלך מאהל אל אהל, ולא להשתקע אלא לגור. כן שאלתי ובקשתי מכם, שלא יהיה לריק יגיעי, שיגיעתי עם כל אחד ואחד ושמתי את נפשי בכפי בשביל טובת נפשכם.

"ה' הצדיק - ואני הרשעתי", ומעשי גרמו לי היסורים ומיתת הבנים המסלאים והמחלקת והקטרוגים.

אף על פי כן ידעתי גם ידעתי, שגם העסק שעסקתי עמכם להוציא אתכם משני הסמך-מם - על כל אלה עיניו לטוש ושניו חרק עלי.

כך אהובי, אחי ורעי! חזקו ואמצו ביראת ה' כל אחד ואחד לפי כחו ובחינתו, ולא יהיה לריק יגיעי, ושמרו תורת משה עבד ה' באשר לפדתי אתכם.

ותדעו, שאף על פי שאני רחוק עכשו מכם - אין זה כפי-אם רחוק הגופות, ואין רחוק הזה חס ושלוש בנפשותינו; כי קרובים אנחנו.

אהובי, אחי ורעי! נא ונא, שיהיו דברי אלה אשר התחננתי קרובים אליכם יומם ולילה. ומהודענא, שעכשו אני מתגורר בזסלב ופה אשב, אם ירצה השם, לערוך שלשה חדשים.

הלה כל דברי אהובכם הפותב בדמע מגדל השמחה אשר בלבבי, שהקדוש ברוך הוא נתן לי כח ברזל לשאת על היסורים והטלטולים כאלו.

נחמן בן מורנו הרב שמחה יצ"ו

מהודענא, שברוך ה' אני בקו הבריאות בלא עסק רפואות גשמיות.

נחמן הנ"ל

תרע.

ורבי נתן היה כל אותו הזמן בעיר מאהלוב אצל חותנו והשתוקק בכסופין עצומים לנסע אל רבנו ז"ל, אך רבו אצלו המניעות והעפובים, ובפרטיות שרבנו ז"ל לא היה בביתו.

ובתוך כך שרבי נתן היה בעיר מאהלוב אצל חותנו הגאון הצדיק רבי דוד צבי ועבד עבודתו כמו תלמידי רבנו ז"ל בהתבודדות ובתפלה, בכח ובחיות עצומה ובהתמדה נפלאה בתורה, בא אל חותנו רבי ישראל שוחט, שהיה איש למדן גדול ובקר הרבה גדולים בדור לפלפל עמהם בעניני שחיטה, כי היה איש מחמיר מאד.

ושבת אצל הגאון הצדיק רבי דוד צבי, ודברו כל הזמן בלמוד כדרך הלמדנים.

ובליל שבת קודש כשפא מהבית הפנסת, ראה, שרבי נתן חתנו נכנס בחדר ושר שם "שלוש עליכם" ואומר "רבון כל העולמים" בהתלהבות עצומה ואחר כך שר "אשת חיל" בגוף נפלא. ורבי דוד צבי היה מחפה לו עם הקדוש.

מעמד יציקת הבורות בבית המדרש החדש בקרית ברסלב

חסדי השם שבניית הבית מדרש החדש בקרית ברסלב ליברטי נ.י. מתקדמת בקצב מהיר במיוחד, בונים בית מדרש חדש וגדול שיתחבר יחד עם בית המדרש הקיים ברחוב האשקי, ובבניית הבית מדרש ניכרין התפילות המרובות שאנשי שלומינו מתפללים ומבקשים מהשי"ת שהבניה תהיה ללא שום מכשולות, וסייעתא דשמיא גדולה מלווה את העסקנים בכל צעד ושעל.

רק לפני תקופה קצרה החלו לתכנן את הבניה, וכעת אחרי התפילות, השי"ת עזר לנו וכבר עומדים אחרי חפירת היסודות ויציקת היסודות, ובניית הקירות, והשחלת צינורות המים והביוב תחת האדמה. בניית השלד בקומה הראשונה הסתיימה, וכעת כבר עומדים בשלבי גמר הבניין וסיום החלק החיצוני, כאשר כבר הביאו את המרפסות לקומת גג, ובעזרת השם בקרוב ממש יוכלו לברך על המונומר.

בימים אלו הגיע הזמן הראוי ליציקת הבורות של המקווה טהרה, כדי שאנשי שלומינו שהתרבו לדור בקריה יוכלו לקדש ולטהר עצמם מדי יום ביומו קודם התפילה, וכמו כן בערבי שבתות וימים טובים, ובשאר זמנים קדושים המסוגלים לטהרה, הקבלן הבונה מו"ה אברהם שבת מורחי הי"ו זכה וקנה את זכויות בורות המקווה, לעילוי נשמת זקניו וזקנותיו עליהם השלום.

לפי התוכנית בונים כעת בעזרת השם שלוש בורות, בור אחד נודב לעילוי נשמת ר' חיים ב"ר יעקב, וזוגתו סאסא ב"ר יעקב ע"ה סאלל. הבור השני נודב לעילוי נשמת ר' משה ב"ר נסים יוסף וזוגתו רינה בת ר' רחמים ע"ה דאנא. והבור השלישי נודב לעילוי נשמת ר' דוד ב"ר שבת וזוגתו פלורה בת ר' יצחק ע"ה מזרחי.

כל תהליך הבניה והיציקה מלווה על ידי תלמידי חכמים לומדי הכולל הבקאים היטב בהלכות מקוואות המסועפות, אשר ישבו על כל הסוגיא ועיבדו כל פרט ופרט מהתהליך שיהיה הכל בנוי על פי ההלכה ובהידור רב. עתה, כשכבר אחזו במעמד יציקת הבורות, הגיע ראש הישיבה שליט"א עם רבני הכולל ולומדיה לראות בעיניהם איך מבצעים את כל ההוראות בדקדוק רב.

כמו כן הנדבן ר' אברהם שבת הי"ו וקרוביו בראשות הוריו החשובים שיחיו הגיעו להשתתף במחזה הוד וברגעים המאושרים האלו כשמתכוננים לסיים את בניית המקווה לעילוי נשמת הוריהם החשובים נשמתם עדן, אחרי יציקת הבורות התיישבו למעמד 'לחיים', ושרו כמה ניגונים שמחים לכבוד המעמד, ראש הישיבה חיזק את המתכנסים בדיבורים קצרים. ויה"ר שאך טהרה וקדושה תתרבה בישראל מתוך שמחה.

ורבי ישראל היה תמה, על זה שמחפה לו, כי היה נראה בעיניו כל הענין הזה מוזר מאד. והשיב לו רבי דוד צבי: "ער מיינט עס גאלע [זייער] ערנסט" (הוא מתפנן לזה בריעות רבה) הינו שפונת חתנו הוא לשמים. ואחר-כך בעת הסעודה, כשהתפללו יחד רבי ישראל עם רבי דוד צבי, ענה גם רבי נתן פמה דברים. והבין רבי ישראל, שגם רבי נתן הוא למדן.

עלין אחר השבת פשנסע נטל רשות, (שקורין גיזענינט), מרבי דוד צבי ורצה גם לטל רשות (גיזענינט זין) מרבי נתן, ולא היה שם. ושאל את רבי דוד צבי: "איזה חתנכם?" והשיב: "מסתמא הוא מאריה בתפלה ב'חסידי'שטיבל" (בית החסידים לתורה ותפלה).

והלה אצלו. וכשבא אל פתח בית המדרש, שהתפלל שם רבי נתן, שמע, איך שאומר תהלים בקול נעים ובכונה ובדבקות נפלאה, ולא רצה לבלבלו וחספה בחוץ עד שסיים.

אחר-כך נכנס והתחיל לדבר מעניניו עם רבי נתן. ורבי נתן התחיל לדבר עמו מרבנו ז"ל מגדלתו ומקדשתו וכו' ושאלו, שישע אל רבנו ז"ל עם עניניו, ובפרט שחג השבועות ממשימש נכא, והוא זמן קבוץ לפל - על-פן היה ראוי ונכון, שישע אצל רבנו ז"ל, והוא יתרוץ לו בודאי ספקותיו. והשיב לו רבי ישראל: "עדין צריך להיות עוד אצל רב גאון אחד, ואחר-כך אני מבטיח לכם, שאשע אל הרבי שלכם בעיר ואסלב!"

כפי שהאיר בו רבי נתן את עצם נפלאות גדלות רבנו ז"ל, התחיל לכסף מאד מאד להיות אצלו ולתהות על קנקנו. (המשך יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

סימן טוב ומזל טוב

- מו"ה אבא חייא רייזמאן הי"ו בני ברק מלמד מומחה במוסדותינו הקדושים להולדת הבת למזל טוב
- מו"ה הערשל בויס הי"ו קרית ברסלב להולדת התאומים למזל טוב
- מו"ה יואל שעכטער הי"ו בני ברק לאירוסים בנו למזל טוב
- החתן יהודה הי"ו עב"ג בת
- מו"ה דוד יעקב יאקאבאוויטש הי"ו יבנאל

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית בימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמיעת שיעור יום ג בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד' 3- רח' נהרדעא 24
---	---	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים 15
---	---	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	מוזיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליינה
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	